

Takó se je tudi zgodilo. Druzega dne je mož prosil dovoljenja, da bi smel pred kralja. Dovolilo se mu je, in dobil je toliko denarja, da je takój lahko poplačal ves dolg, in še mu je ostalo toliko, da si je gredoč kupil kozarec vina, a ženi in otrokom mesá in pogače, katere že leto in dan niso bili okusili.

Vsak večer sta potem oče in mati molila z otroci pri večernej molitvi še po jeden „Oče naš“ za svojega dobrega kralja. *Prosto poslovenil J. S-a.*

Nekaj danes, nekaj jutri.

Zena je imela veliko njivo korenja. Dan na dan ga je hodila plét; ali vselej, kadar koli se je ozrla po prostornej njivi, vzdihnila je ter sêla v senco počivat, misleč: „Kaj bi se trudila, saj ga takó ne morem vsega opléti, ker ga je toliko!“ Takó je bilo vsak dan.

Njen mož skoraj opazi, da ne pleve in kaj jej ne hodi prav. Zatorej jo sklène ohrabriti, da bi se poprijela dela. Gré na goro, ki se je vzdigala blizu njive in prišedši na vrh, jame na ves glas kričati: „Nekaj danes, nekaj jutri! Nekaj danes, nekaj jutri!“

Žena sliši njegov glas in misli, da jo opomina nebó k delu, ker prihaja glas z vrha dôli. To jo takó opogúmi, da začne hitro in pridno pléti in res opleve v kratkem vso njivo, da-si je bila velika.

„Nekaj danes, nekaj jutri!“ in zvršil bodeš vsako delo, bodi si še takó težko in veliko. *Zapisal J. Rôsa.*

Vzpomlád.

Vigred ljubi, *) vigred mili!
Spet obsévaš ti náš kraj;
Dnévi so se raztegnili
In prinêšli zémli raj.

Sneg izkópnel je z ravnine,
Zima zlézla na goré;
Brda zópet in dolíne
V toplem solnci zelené.

Čarodéjnih ptícev glási
Z búkovja se dájajo,
Ki ob gnézdnem svojem časi
Svét razveseljájajo.

Zdaj mladóst je spóne snéla,
Srce živo jej kipi,
Ker vzpomlád se je pričéla,
Dôba sládka blagih dníj.

Le radúj se, skáči, klíči,
Srécna, draga ti mladóst!
Tudi tebe cvétje díči,
Skríva se ti še brídkóst!

A. Pin.

*) Vigred, der Frühling, uprav: der nach auswärts gewendete Gang (der Sonne). Ta beseda rabí koroškim Slovénom, kateri jo govoré vedno v moškem spólu: lép vigred, a ne: lépa vigred, kakor mi pišemo, kar je nápačno. Jednaci, na glagole oprtih samostavnikov moškega spóla imamo obilo, na pr.: západ, násad, príhod, záhod, náhod itd. Vigred znači isto, kar: izgred, *„Ured.“*